

ನಗೆ ಹೊನಲು

ಎಂತಹ ಕ್ಷೇತ್ರ ಅರಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ!
ಒಂದು ಬರ ಇಲ್ಲ.. ಒಂದು ಪರಿಕಾರ
ಇಲ್ಲ!

ಇಂಗಿಝ್ ಮೋಹ ಬಿಟ್ಟ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗೆ
ಸೇರಿಸಬೇಕು...

ಹಾಗಾರ್ಡ್ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕನ್ನಡ
ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿದಾರೆ
ಅಂತಾಯು..!

ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ
ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ.. ಬೇರೆಯವರು
ಸೇರಿಸಬೇಕು ಅಂತೆ..!

‘ಸಾಧಾರಣಿದಿಂದ ಭಾರೀ ಮಳ್ಳಿ
ಆಗಲಿದ್ದ’ ಎನ್ನುವ ಬದಲು ‘ಆದ್ದೂ
ಆಗಿಸುವುದು, ಆಗದೇನೂ
ಇರಬಹುದು’ ಎಂದಿದ್ದೆ ಈಗ ಬಾಗಿಲು
ಮುಚ್ಚುವ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನೋಡಿದ್ದಾರೆ – ಆ ವಮ್ಮನ್ನು ಜಂಬಾನಾ? ‘ನಿನ್ನ
ನೀರ್ ಕಾಲೀಗೆ ಆ ತಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ ಬಿಡು’ ಅನ್ನತೇ!

ದಿನಾ ಬೀದಿನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಪೋಡಿ
ಅಂತಿದೀರ್ಘಾ? ಇವೆ ದಿನಾಲೂ ಒಬ್ಬರಲ್ಲ ಒಬ್ಬರ
ಮನೆಯಿಲಂದ ಚಪ್ಪಲಿ ನಾವೆ ಮಾಡಿತ್ತೇ.
ನಂದೂ ಚಪ್ಪಲಿ ಅಂಗಡಿ ಇದೆ ನೋಡಿ!

ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ಇದೇ ‘ನಕಾಲ’ ಬೇಗು.. ಬೇಗು
ಕೊಡಿ!

ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಇತ್ತಿ ತೆಂತಿ... ಒತ್ತಿ
ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ತುತ್ತಿಲಿ.... ರುಗ್
ರುತ್ತಿ ರುತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ತೆಗೆಳಿಕ್ಕಿ
ಣಿಂದ್..!

ಈಗ ನಮ್ಮುಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳೇ ಗಂಡಾಂತರ
ಬಂದಿದೆ; ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಕಾನ್ನೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋಗಾ
ಇರುವುದನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದಾರಂತೆ!